

[Oluf Pedersen.]

Medlemmer maa vide, er Forholdet i Øjeblikket det, at hvis man giver Adgang til Vareudveksling, vil det være af ganske overordentlig stor Betydning for vor Afsætning til Tyskland, fordi man i Tyskland ikke har en Valutacentral Magen til den, man har her, men har stillet sig paa det Standpunkt, at man ikke modsætter sig Indførsel af Varer, men man nægter at give kontant Betaling for disse Varer og kræver, at Betalingen skal ske gennem Vareudveksling. Hvis man gennemfører Varebytten i Form af en Vareudveksling, saa, siger man, maa det frit finde Sted, og i dette Tilfælde vilde det faa overordentlig stor Betydning for Afsætningen af danske Produkter.

Altsaa, hvis man vedtager Retsforbundets principielle Forslag, saa er Valutacentralen ude af Verden med det samme. Hvis man vedtager det subsidiære Forslag, saa vil Valutacentralen blive afviklet, og saa vil det betyde, at der aabnes Mulighed for bedre Afsætningsforhold i Tyskland for danske Landbrugsprodukter, men samtidig vil det betyde, at der gives danske Landbrugere og alle Forbrugere her i Landet Mulighed for at købe de Varer, de skal bruge, billigere, og derfor vilde Gennemførelsen af dette Forslag være af overordentlig stor Betydning.

Imidlertid tør jeg love, at der ud over Landet vil blæse en Storm imod dette Valutaforlig, som nu skal besegles, og at denne Storm vil være af en saadan Styrke, at man ikke naar til at faa dette Forslag gennemført en Gang til.

Formanden; Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen skal jeg kun sige, at vi blev jo ikke stillet over for Spørgsmaalet: Enten-Eller. Saaledes som det ærede Medlem Hr. Prieme fuldkommen rigtigt har oplyst, var dette jo ikke Tilfældet.

Jeg vil endvidere sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen — for at benytte den Sprogbrug, det ærede Medlem kender —, at Valg er jo ikke saadan „Huskumleje“, og derfor har jeg Lov til at sige til det ærede

Medlem, at vi for vort Vedkommende ønsker Valg. Men vi pjanker naturligvis ikke med Tingene, og ingen vil bestride, at en Valutalov havde vi ogsaa faaet efter et Valg; det eneste Spørgsmaal var, om vi skulde have Venstres noget skrappere eller den, der her er Tale om.

Men jeg tog egentlig kun Ordet for at komme med et Citat af den højtærede Statsminister, det Citat, jeg ikke havde fuldstændigt før, og som jeg udbeder mig Formandens Tilladelse til nu at komme med. Det er Statsministerens Tale angaaende det socialdemokratiske Partis økonomiske Politik, holdt paa De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling den 8. Maj i Aar. Statsministeren udtaler:

„I adskillige Aar efter Krigen var det klart, at den økonomiske Konkurrencekamp øvede Virkninger paa Arbejdsforholdene. Nye Stater som Polen og Tjekkoslovakiet havde Arbejdsbetingelser, der var af stor Virkning i Konkurrencen. Tekstil-, Beklædnings- og Skotøjsindustri kan særlig tale med derom. Partiet fastholdt imidlertid den gamle Toldpolitik — eller rettere Frihandelspolitik. Endskønt Afspærringen var begyndt — i hvert Fald over for Arbejdstilladelse og Udvandring —, var man yderst betænkelig ved at gaa over til nogen Beskyttelse paa det industrielle Arbejde, og Fagforeningerne holdt Lønnen oppe og fik den Tilslutning, som kunde ydes af Partiet. Nu og da oplevede vi, at Fagforeningsledelser krævede Beskyttelse ligesom deres Arbejdsgivere“ — og saa kommer det —

„og ved Partikongressen i 1927 lykkedes det at faa vedtaget saa meget, som var fornødent for at klare os nogenlunde baade i Forholdet til Arbejderne og i Forholdet til den politiske Diskussion.“

Jeg tror, at jeg egentlig gengav det nogenlunde rigtigt før.

Prieme: Den højtærede Handelsminister kom, forekommer det mig, lidt let fra at besvare nogle af de Spørgsmaal, som jeg stillede til Ministeren. Jeg rettede bl. a. det Spørgsmaal til Ministeren, hvilke Foranstaltninger der fra Norges Side var sat i Værk over for Danmark som Følge af den Maade, hvorpaa vi paa forskellige Omraader begrænsede Importen fra Norge. Jeg